

Голові спеціалізованої вченої ради
Д 26.891.02 в Інституті підготовки
кадрів державної служби зайнятості
України д.держ.упр, професору

Р.В.Войтович

ВІДГУК

офіційного опонента, професор кафедри соціальної і гуманітарної політики
Національної академії державного управління при Президентові України,
доктора наук з державного управління, професора

ЯРОШ Наталії Петрівни

на дисертаційне дослідження Кланци Андрія Івановича «Охорона здоров'я
як структурна складова національної безпеки держави», подане до захисту в
спеціалізовану вчену раду Д 26.891.02 Інституту підготовки кадрів державної
служби зайнятості України на здобуття наукового ступеня
доктора наук з державного управління за спеціальністю
25.00.02 – механізми державного управління

Актуальність теми дослідження.

Деконструкція сучасного світу, яка супроводжується зміною ціннісних пріоритетів та смислових орієнтирів життєдіяльності людей у ХХІ ст., позначилась також на показниках якості здоров'я націй, що поряд із негативними зрушеннями призвело і до негативних наслідків, зокрема до посилення адміністративно-командних методів та надмірної бюрократизації системи охорони здоров'я. Небезпека таких тенденцій тривіально спричинила певні диспропорції між реальними та гіпотетично можливими якісними показниками здоров'я населення держав світу, внаслідок чого й сама профілактика захворювань набула доволі декларативного характеру, а публічне управління у сфері охорони здоров'я перетворилось на афірмативний інструмент. Це суттєво вплинуло на демографічну ситуацію: продовжується тотальний спад народжуваності населення, зростають показники смертності, скорочується тривалість життя.

Сучасна парадигма більшості світових держав у ставленні до здоров'я й інституційного і ресурсного інструментів його забезпечення через дійову та функціонально збалансовану систему охорони здоров'я засвідчує перетворення здоров'я на найвищий національний пріоритет держави у напрямі артикулювання змісту національної ідеї, яка обертається виключно навколо людини як безпекового імперативу життєдіяльності нації. Саме така парадигма й закладає передумови для утвердження нової практики функціонування національних систем охорони здоров'я як інструменту налагодження сервісної структури медичної сфери, що має враховувати загальносвітову, національну та регіональну специфіку, яка є об'єктивною вимогою часу.